

Тема. «Кіборги» на захисті Вітчизни

Мета: виховувати гордість за свій народ, шанобливе ставлення до військових, учасників АТО; зміцнювати почуття патріотизму учнів; розвивати в учнів бажання брати посильну участь у допомозі і підтримці захисників Вітчизни; формувати у дітей гуманний світогляд, спрямований на недопущення жахів війни; сприяти збереженню пам'яті про тяжкі випробування нашого народу.

Обладнання. Колаж з вирізок газет про подвиг воїнів-«кіборгів», мультимедійна дошка, блакитно-жовті сердечка для кожного учня.

Хід заходу

Вступне слово

У всіх людей своя святиня
Куди не глянь і не спитай,
Рідніша їм своя пустиня,
А ніж земний в пустелі рай.
Нема без кореня рослини,
Нема людей без батьківщини

В історії країни є багато знаменних дат. Серед них є дати веселі, є сумні, є і трагічні. Ми знаємо, що нашу країну спіткало не одне лихо, перш ніж вона стала незалежною державою. Щороку ми згадуємо голодомор 1932-1933 років, Другу світову війну, яка залишила глибокі рани на землі України. Втрати, які пережив у воєнні роки український народ, і сьогодні гострим болем відлунюють у серцях наших співвітчизників. Також знаємо про війну в Афганістані, яка тривала 10 років, де за офіційними даними загинуло 2378 українських солдат. Про це ми всі знаємо і пам'ятаємо, згадуємо наших предків, які боролися за свободу України, і вдячні їм за їх любов, відданість, патріотизм.

Це все було. Це наша історія. Але сьогодні твориться історія, учасниками якої є ми самі. І від кожного з нас залежить доля нашої Батьківщини. Від нас залежить, чи Україна і надалі буде незалежною державою, чи буде під владою Росії. Останні події в Україні не дають спати кожному свідомому українцю. Знаємо, що на сході нашої держави була антитерористична операція, непроголошена війна. Сьогодні, як ніколи, ми повинні допомагати своїй державі, щоб вона була нероздільною, щоб ми мали свою Батьківщину. Ми повинні допомагати своїм воїнам, які гинуть від кулі ворога, захищаючи нас і нашу Україну. І сьогодні ми ще раз звернемося

до тих подій, коли на собі відчули, що таке війна, коли побачили горе наших близьких, які втратили батька чи сина. Свій захід ми присвячуємо нашим захисникам, яких назвали за їх велику силу духу – «кіборгами»

(1 слайд)

Звісно, ми з вами не були осторонь цих подій, брали участь у проведених акціях – в'язали шкарпетки, сітки-накидки, відправляли листівки-привітання воїнам АТО, які захищають нашу Батьківщину і нас з вами. Ми знаємо про учнів нашого ліцею, які були в зоні АТО і не повернулися додому. Сьогодні ми ще раз їх згадаємо. Це і Шаригін Артем, боєць батальйону спецпризначення Херсон, який загинув в Іловайському котлі, і Гаїцький Олександр, боєць 28-ої окремої механізованої бригади, який загинув від кулі снайпера, це і Колотаєв Сергій, також боєць 28-ої бригади, загинув в с. Мар'їнка, і Михайлов Геннадій, військовослужбовець 93-ї окремої механізованої бригади, який був поранений і помер у шпиталі. Ми знаємо багатьох воїнів-земляків і ми ними гордимось, бажаємо їм терпіння, мужності, здоров'я і радіємо, що вони повернулися живими і здоровими до своїх родин. А що ми знаємо про тих воїнів, яких називають «кіборгами»? Чому їх так назвали? Хто вони? І що означає слово «кіборг»? На ці та інші питання ми отримаємо відповіді на нашому заході ««Кіборги» на захисті Вітчизни»

Виступи учнів

1учень. Кіборг – фантастична істота, напівлюдина, напівмашина, андроїд. Уперше термін ужили Манфред Клайнс і Натан Клін у 1960 році у зв'язку з концепцією розширення можливостей людини для виживання поза Землею.

(2 слайд)

2 учень. Згодом цей термін набув популярності. З'явилися перші фільми.

1972 рік – фантастичний роман “Кіборги”;

1984 рік – фільм “Термінатор”;

1987 рік – фільм “Робот-поліцейський”;

1996 рік – книга “Рібофанк” Пола Ді Філіппо;

2010 рік – створено фонд кіборгів у Барселоні Нілом Гарбіссоном і Муном Рібасом

(3 слайд)

3 учень. 2008 рік – німецькі вчені-офтальмологи вперше імплантували людині Нілу Гарбіссону очний електронний протез, який частково повернув зір;

2009 рік – США продемонструвало радіокерованих жуків (термін польоту 30 хвилин);

2009 рік – італієць П'єрпаоло Петрузієлло навчився контролювати свою біомеханічну руку за допомогою електродів, які посиляли сигнал мозку

(4 слайд)

Вчитель. Отже, «кіборг» – це істота, яка не відчуває страху, зайвих емоцій, а просто виконує до кінця те, що потрібно. І це наші хлопці – солдати 25-ої, 93-ої, 80-ої окремих механізованих бригад 3-го батальйону. Звересня 2014 р. в українських ЗМІ та соціальній мережі поширився термін “українські кіборги”, як вояки-захисники донецького аеропорту під час війни на сході України.

4 учень. Їх завжди було не більше сотні. Саме стільки солдатів тримали оборону донецького аеропорту. День за днем. Під постійним вогнем супротивника. За це їх назвуть «кіборгами». Причому назвуть самі бойовики. Слово, сказане ворогом, чи то з поваги до наших солдатів, чи то із заздрощів за їхню стійкість. Тепер вже ніхто не згадає. Саме з нього і почалась легенда про непереможних захисників летовища. «Кіборг» - це людина, яка має залізне серце, силу волі, міцність духу. Та насправді – це живі люди, які мають живе серце.

(5 слайд)

5 учень.

"Я не кіборг – я вчитель історії.
Я багато читав про війни.
Тут таких, як я, – тисяч сто. І їм
Дуже хочеться бути вільними».

«Я приїхав туди, де ціляться,
Хоч ніхто мене не просив.
Я не кіборг – я хлопець із Вінниці.
В мене скоро народиться син».

«Кажуть, кожен тут буде, і був, і є,
Хоч соромляться – всі герої.

Я ж не кіборг – удома я був водієм
І ніколи не чистив зброю».

«Ми за тих, хто далеко десь там, внизу
Божеволіє від напруги.
Я не кіборг – я плачу, коли несу
Покалічене тіло друга».

Що нам культу осіб і чужих богів?
Вся країна із дня у день
Щиро молиться не за кіборгів –
За звичайних своїх людей.

Вчитель. Давайте пригадаємо ті дні. Як же все починалося... Донецький аеропорт. Його зводили, як повітряні ворота європейського міста, а він став воротами пекла для багатьох українських солдатів. Він мав стати східною повітряною брамою, а став найгарячішою точкою східної України. Він мав свідчити про силу розвитку, а став свідчити про силу духу. Він мав зустрічати Героїв, натомість сам їх створив і породив безліч запитань: «Що це було?»

6 учень. 2014 року 7 квітня ніхто з них – солдатів не думав, як зміниться їх життя. У цей день перекинули на охорону нового терміналу Донецького аеропорту 70 бійців Кіровоградського спецназу та 10 десантників 25-ої окремої бригади. В ніч з 25 на 26 травня цих бійців було піднято по тривозі, бо в новий термінал проникло 350-400 бійців-сепаратистів. Дороги до аеропорту було перекрито. 80 бійців – «кіборгів» проти чотирьох сотень.

Вони відтягували час й чекали підмоги. Противник висунув ультиматум – скласти зброю й здатися у полон. Та ворог не врахував одного – проти нього були підготовлені бійці. Нашим «кіборгам» наказу відкривати вогонь не було. Снайпер-ворог відкрив вогонь по нашому гелікоптеру. Цей вистріл й став частиною воєнної історії в обороні аеропорту. У цей день через годину після вистрілу наші бійці вибили сепаратистів з нового терміналу. Це була велика перемога українських військ. Але найцінніше було те, що наші бійці виграли час, хоч й отримали перших поранених -11 , сепаратистів було вбито – 120 чоловік.

7 учень.

Кипить в крові скарлючений бетон,
по злітній смузі рикошетні петлі.
Мов горда Січ, стоїть аеродром –

твердиня волі усамому пеклі.

З усіх сторін диявольські полки
гатять тротилом по фортеці неба.
І "кіборгами" зветься козаки,
яким, крім волі, нічого не треба.

Тут найкоротший шлях у небеса,
найгарячіше місце на планеті,
Плацдарм свободи - злітна полоса
під перехресним смерчем кулеметів.

Вкраїнський стяг летовище вкрива,
а бастіони мужності – руїни.
Лаштують пастку смерті ворогам,
голосять гучно славу Україні!

(6 слайд)

Звучить пісня «Ми – кіборги»

Вчитель. Це була остання ніч перед великою битвою. Усі знали, що це дорога в один кінець, бо розпочалася велика операція, яка тривала цілий тиждень. 15 січня - початок кінця фортеці «кіборгів». Вони витримали – не витримали стіни. Оглядова башта українського терміналу була знищена вщент, під її уламками поховано три десятки солдатів. Цю останню битву, яка тривала майже 200 годин, назвуть «Українським Сталінградом», назвуть ті, хто зміг повернутися з аеропорту живими і вимушені ховати тих, кому це зробити не вдалося. Це було в січні 2015 року, але вони й досі не розуміють, де взялося стільки сил. Хай кадрові військові, але молоді, непідготовлені хлопчачки – вони стояли під зливою вогню бойовиків, просто неба, боролися до останнього. На шостий день було прийнято рішення – відходити. Та вони знали: програна битва – не значить програна війна.

Звучить пісня «Ніч тиші» Олексія Мочанова

Про всіх «кіборгів» розповісти не можна – вони всі герої, але Вадим Довгорука викликає не тільки повагу, а й гордість.

8 учень. Кіборг – Вадим Довгорука, 23 роки, спецназівець 3-го окремого полку. Гарно водить машину, хоч з кінцівок нього всього одна рука, права... Не дивлячись ні на що, вчиться на психолога, щоб працювати з солдатами, надихаючи їх особистим прикладом.

(7 слайд)

9 учень. Вони боролися за свою Батьківщину, за свої сім'ї, за свій народ. Крім точного пострілу, відбиття ворога, наші «кіборги» знаходили хвилини для поезії. Ці рядки пахнуть потом і кров'ю, пилом і димом і написані під обстрілами ворожих «Градів», між передсмертними хрипами і стогоном поранених. Це поезія, кожна літера якої наповнена справжньою любов'ю до України, налита бажанням віддати себе до останньої краплинки своєї Вітчизні, своєму народові.

Зачитує уривок з вірша

Але більшість – сильна.
Сильніша крові і болю...
Ми тут, бо ВИ там маєте жити у спокої,
Ми тут, бо так само хочемо миру...
І навіть, коли я лежу в окопі,
Ніколи не думаю про могилу...
Я мрію про дім, про роботу, сім'ю,
Як же хочу скинути з себе броню...
Допоможи, полюби життя,
Там де мир, там – щастя.
Не шукай собі зла.

(8 слайд)

Вчитель. Ці слова сказав один з «кіборгів»

Ми йдемо вперед,
Над нами вітер віє,
І радо нам вклоняються жита,
Від радості, аж серце мліє.
За волю смерть нам не страшна.

20 січня – все стихло. Останні захисники аеропорту залишили цю позицію. Залишили також тих, для кого уламки терміналів стали братською могилою на довгі місяці. Загиблих воїнів ще довго витягатимуть з під руїн. Ще довго будуть литися сльози матерів. Воїни, які захищали Донецький аеропорт, виступили із зверненням до Президента та уряду встановити Всеукраїнський день пам'яті героїв-«кіборгів». Про це сказав голова "Всеукраїнського Альянсу бійців та волонтерів АТО" Олексій Копишинський на вечорі пам'яті «кіборгів». "Рік тому, в січні 2015-го, велися найзапекліші бої за Донецький аеропорт. В останні дні захисту Донецького аеропорту – 19 та 20 січня - там загинуло 58 найкращих синів України. Ці захисники своєю кров'ю великими літерами вписали свої імена в

історію незалежності України. Ми хочемо звернутися до Президента, до уряду, щоб вони визнали цей день Всеукраїнським днем пам'яті всіх захисників Донецького аеропорту", - підкреслив Копишинський.

(9 слайд)

Президент Петро Порошенко висловився за те, щоб іменами полеглих "кіборгів" назвали українські вулиці і школи

(10 слайд)

(11 слайд)

242 дні мужності, братерства і відваги. Саме стільки часу тривала оборона українською армією донецького аеропорту. Україна отримала нових Героїв. Про них написані книжки та створені фільми. Але ніхто і ніколи не забуде, якою ціною!

(12 слайд)

10 учень. Під час бойових дій у Донецькому аеропорту – за 242 дні оборони ДАП – загинув 101 військовослужбовець, поранень зазнали 440 людей, 9 – зниклі безвісті. З-під завалів аеропорту 15 жовтня дістали тіла ще трьох бійців.

(13 слайд)

Перегляд художнього фільму «Кіборги. Герої не вмирають» (епізоди).

(14 -15 слайди)

11 учень.

Ця війна змінила багатьох,
Ця війна змінила Україну.
Кіборги. Донецьк. Аеропорт,
Що перетворився на руїну.

Трупний запах, порох і вогонь,
Смерть приносять гради, міни, танки.
Піт із чорних, випалених скронь...
Глина, гільзи, попіл і уламки...

Та стоять: Дев`ятий, Ворон, Гном,
Абрикос, Богема, Маршал, Цезар...
А над ними – небо полотном,

А у них життя на вістрі леза.

То чийсь батьки, брати, сини
З Харкова, із Києва, зі Львова.
Шахтарі, таксисти... В час війни
Кіборгами стали тимчасово.

Каска, бронник, берці, автомат,
Друг надійний, що прикриє спину.
Доброволець, патріот, солдат,
Наш Герой і гордість України!

(16 слайд)

Заключне слово

Ця велика кривава рана, яка залишиться назавжди в нашій пам'яті, в історії України. Честь і слава героям, захисникам України!

Давайте хвилиною мовчання вшануємо пам'ять загиблих воїнів.

(Хвилина мовчання)

Цвіт нашої нації стоїть за нашу Батьківщину, за всіх нас, за наше майбутнє! З таким Героями не страшно жити в одній країні.

Хай Господь їх береже!

Східна мудрість говорить: «Можеш допомогти людині – допоможи. Не можеш допомогти – помолись. Не вмієш молитися – подумай про людину добре, і це буде допомога, тому що добрі думки – це вже оберіг...

Давайте кожного дня молитися за Україну. Щоб вже нарешті настав мир і спокій, щоб більше не проливалася кров синів України.

Любіть і бережіть Україну, бережіть себе. Хай живе Україна!

Слава Україні! Героям слава!